

Medborgarförslag till Östermalms stadsdelsnämnd om
Arbetscentrum

2014-02-12

Idag hittade jag bilagda dokument på stadens hemsida. Den sysselsättning som staden upphandlat enligt LOV uppfyller inte kraven i Socialtjänstlagen och Hälso- och sjukvårdslagen.

Verksamheten på Arbetscentrum inrättades i samband med psykiatrireformen på föreskrifterna i

5 kap 7 § socialtjänstlagen (SoL):

Socialnämnden skall verka för att människor som av fysiska, psykiska eller andra skäl möter betydande svårigheter i sin livsföring får möjlighet att delta i samhällets gemenskap och att leva som andra.

Socialnämnden skall medverka till att den enskilde får en meningsfull sysselsättning och får bo på ett sätt som är anpassat efter hans eller hennes behov av särskilt stöd.

Kommunen skall inrätta bostäder med särskild service för dem som till följd av sådana svårigheter som avses i första stycket behöver ett sådant boende

&

3 kap 6 § Socialnämnden bör genom hemtjänst, dagverksamheter eller annan liknande social tjänst underlätta för den enskilde att bo hemma och att ha kontakt med andra.

Nämnden bör även i övrigt tillhandahålla sociala tjänster genom rådgivningsbyråer, socialcentraler och liknande, social jour eller annan därmed jämförlig verksamhet.

&

18 § Hälso- och sjukvårdslagen (HSL) :Varje kommun ska erbjuda en god hälso- och sjukvård åt dem som efter beslut av kommunen bor i en sådan boendeform eller bostad som avses i 5 kap. 5 § andra stycket, 5 kap. 7 § tredje stycket eller 7 kap. 1 § första stycket 2 socialtjänstlagen (2001:453). Varje kommun ska även i samband med dagverksamhet, som omfattas av 3 kap. 6 § socialtjänstlagen, erbjuda en god hälso- och sjukvård åt dem som vistas där.

En kommun får även i övrigt erbjuda dem som vistas i kommunen hälso- och sjukvård i hemmet (hemsjukvård).

Landstinget får till en kommun inom landstinget överlåta skyldigheten att erbjuda sådan vård, som sägs i andra stycket, om landstinget och kommunen kommer överens om det. Överenskommelsen får avse även ansvar för förbrukningsartiklar som avses i 3 d §.

Kommunens ansvar enligt första och tredje styckena och kommunens befogenhet enligt andra stycket omfattar, med undantag för vad som anges i 26 d § tredje stycket, inte sådan hälso- och sjukvård som meddelas av läkare.

En kommun får sluta avtal med någon annan om att utföra de uppgifter som kommunen ansvarar för enligt denna lag och ska därvid ange de särskilda villkor som gäller för överlämnandet. En uppgift som innefattar myndighetsutövning får dock inte med stöd av denna bestämmelse överlämnas till ett bolag, en förening, en samfällighet, en stiftelse eller en enskild individ. Lag (2012:598).

18 a § När det finns flera behandlingsalternativ som står i överensstämmelse med vetenskap och beprövad erfarenhet skall kommunen ge den som omfattas av sådan hälso- och sjukvård som avses i 18 § första-tredje styckena möjlighet att välja det alternativ som han eller hon föredrar. Kommunen skall erbjuda den valda behandlingen om det med hänsyn till den aktuella sjukdomen eller skadan och till kostnaderna för behandlingen framstår som befogat.

Den enskilde har inte rätt till behandling utanför den kommun inom vilken han eller hon är bosatt, om denna kan erbjuda en behandling som står i överensstämmelse med vetenskap och beprövad erfarenhet. Lag (1998:1660).

18 b § Kommunen skall i samband med sådan hälso- och sjukvård som avses i 18 § första-tredje styckena erbjuda även habilitering, rehabilitering och hjälpmedel för funktionshindrade.

Landstinget får även utan samband med överlåtelse av ansvar för hälso-

och sjukvård enligt 18 § träffa överenskommelse med en kommun inom landstinget om att kommunen skall ha ansvar för hjälpmedel för funktionshindrade.

Vad som sägs i 3 b § tredje stycket gäller även i fråga om habilitering, rehabilitering och hjälpmedel för funktionshindrade som ombesörjs av en kommun

Obs att också 1 -2 h §§ HSL gäller kommunal sjukvård.

*****

Detta innebär sammanfattningsvis att verksamhet typ AC ska erbjuda hälso- och sjukvård av sjuksköterska, psykolog, arbetsterapeut, sjukgymnast o d. Om nämnden överlåter sådan verksamhet till någon annan ska kommunen kräva motsvarande sjukvårdsinsatser av entreprenören.

I det s k valfrihetssystemet begränsar staden insatserna till personer mellan 18 & 64 år. Det finns inget lagstöd för en sådan begränsning. Det framgår av nämnda föreskrifter. Det är också allvarligt att staden inte kräver att de funktionshindrade ska få hälso- och sjukvård av entreprenören.

Det är enligt *Fullmäktiges reglemente för stadsdelsnämnderna Östermalms stadsdelsnämnds skyldighet att ansvara för socialpsykiatri inom området. Bilagda dokument som ligger till grund för upphanling av verksamhet, typ arbetscentrum innehåller inga krav på att entreprenören ska tillhandahålla viss sjukvård enligt citerade §§.*

ÖSN är socialnämnd för sitt område. ÖSN är därför ansvarig för att tillämpa citerad lag. ÖSN kan därför inte anlita en entreprenör som inte tar emot personer över 64 år och som inte erbjuder sjukvård, habilitering och rehabilitering.

Det är inte korrekt att fatta beslut om åtgärder enligt 5 kap med stöd av "skälig levnadsnivå" enligt 4 kap. De särskilda åtgärderna för barn, pensionärer, funktionshindrade och anhöriga enligt 5 kap SoL är inget bistånd enligt 4 kap. Åtgärder enligt 5 kap får inte begränsas. De ska beslutas enligt varje individs behov av stöd. Att t ex begränsa antalet arbetspass för vissa personer och utesluta dem som fyllt 64 strider mot syftet med 5 kap. Se t ex Regeringens skrivelse 2008/09;185.

Beslutet att placera ACs deltagare hos entreprenörer som inte erbjuder lagstadgad sjukvård får därför inte fullföljas. Jag föreslår därför att stadsdelsnämnden omedelbart sammankallas för att upphäva beslutet om Arbetscentrums nedläggning.

Därefter kan vi överlägga med nämnden att ev låta en annan juridisk person, exempelvis Ersta, att med hjälp av det särskilda statsanslaget bedriva ett AC med kvalitet.

MVH

A large, dark, irregular redaction mark covering the signature area.